

[Skjerbæk.]

af Tilsynet med de Børn, som skal være undergivet Lovens Tilsyn, hvis man fra en Kvinde med en virkelig omfattende Uddannelse i Spædbørnspleje kan faa Raad og Vejledning med Hensyn til Barnets Pleje, Pasning og Ernæring, og jeg vil gerne sætte en Streg særlig under Spørgsmaalet Ernæring. Det er fremdraget af nogle af de tidligere Talere, men jeg tror, at der tiltrænges et stort Oplysningsarbejde ud over vort Land med Hensyn til Børns Ernæring.

Naar jeg nævner dette, er det, fordi, som jeg siger, vi i Loven om offentlig Forsorg ikke har nogen Mulighed for at skaffe et lønnet og sagkyndigt Tilsyn med mange spæde Børn. Men hvis man faar Sundhedsplejersker paa en Del Steder, vil de kunne være Vejledere, og jeg mener ogsaa, man maa affatte Bestemmelserne om, hvordan Arbejdet skal udføres, saaledes, at disse Plejersker kan træde til i saadanne Tilfælde, hvor det er ønskeligt at faa et særligt sagkyndigt Tilsyn med Børn, som er undergivet Tilsyn efter Loven om offentlig Forsorg.

I øvrigt vil jeg gerne som de foregaaende Talere anbefale Lovforslaget til hurtigt Gennemførelse. Jeg tror, Loven kan blive af den allerstørste Betydning for Bekæmpelse af Børnedødeligheden.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Meningen er jo, at disse Sundhedsplejersker skal give Mødre Raad med Hensyn til Spædbørnspleje. Jeg har forstaaet det saaledes, at det drejer sig om Raad med Hensyn til den almindelige Føde, Ernæring og Pleje og ikke specielt med Hensyn til syge Børn. Og jeg vil nu spørge den højtærede Indenrigsminister, om disse Plejerskers Opgave ganske strengt er begrænset til netop dette ene Formaal, eller om der under deres Virke ogsaa kan inddrages den Opgave at stille sig til Raadighed med Hensyn til gode Raad og Vejledning for svangre Kvinder, altsaa for Kvinden, ogsaa inden Barnet bliver født. Det synes mig meget naturligt, at den Sundhedsplejerske, som skal være raadgivende for Moderen og det nyfødte Barn, ogsaa maatte kunne være vejledende inden Barnets Fødsel.

Jeg lægger megen Vægt paa dette Spørgsmaal, fordi vi netop for Tiden arbejder meget for at skaffe den svangre Kvinde en betrygget Stilling i Samfundet, og jeg vilde synes, det var uheldigt, om man gennem Lovgivningen fik alt for mange Instanser, alt for mange Organisationer,

Ansættelse af Mennesker, Indretning af Lokaler i dette vejledende og oplysende Øjemed. Derfor vil jeg gerne bede den højtærede Indenrigsminister om at udtale sig om, hvorvidt han synes, det vilde være mod Sundhedsplejerskerne egentlige og direkte Opgave ogsaa at være vejledende inden Barnets Fødsel.

Der har været udtalt stor Glæde over dette Lovforslag, og jeg kan ganske slutte mig til de forskellige Udtalelser herom, men jeg synes ikke, jeg kan undlade at pege paa en ganske bestemt Tanke, som melder sig, i hvert Fald hos mig, under en Forhandling som denne, hvor der er Tale om Sundhedsplejersker. Den Tanke trænger sig ind paa en, om det ikke vilde være i hele Samfundets Interesse, om man med noget større Omhu lagde Vægt paa Kvindens almindelige Oplysning, hvad angaar hendes Opgave som vordende Moder. Det, her er Tale om, er jo noget, der kommer efter Fødselen, det er en Hjælp udefra, naar Barnet er født; men jeg synes, man i Samfundet i alt for ringe Grad har Øje for den meget betydningsfulde og vigtige Opgave: at Kvinden bliver mere positivt opdraget med Hensyn til sin Indstilling over for dette Spørgsmaal.

Dette skal ingenlunde være en Kritik over den stærke Udfoldelse, der for Tiden finder Sted i Retning af, at Kvinden uddannes som erhvervsdrivende. Det skal ingenlunde være en Kritik over, at enhver Kvinde ønsker Uddannelse til en eller anden Stilling, hvorved hun kan tjene sit Brød eller dygtiggøre sig, fuldkommen paa lige Fod med Manden. Men vi kommer aldrig bort fra dette, at Kvinden dog har som sin særlige Opgave at være Slægtens Moder, og jeg synes nødigt, denne Opgave maa fordunkles og tilsidesættes til Fordel for al anden praktisk Virksomhed, som Kvinden maatte have Evner til at udføre. Derfor giver Lovforslaget mig Anledning til ganske kort at pege paa, om man ikke i Samfundet mere end hidtil burde have Opmærksomheden henvendt paa den rimelige Opgave, som det er for Kvinden, inden hun gaar ind i et Ægteskab, at have noget Begreb med Hensyn til Børns Pleje og alt, hvad dertil knytter sig.

Det er ikke saa forfærdelig længe siden, at der til den højtærede Justitsminister indgik en Adresse, der tog Sigte paa, at man burde lægge mere Vægt paa den unge Kvindes Dygtiggørelse i Huslighed og Barnepleje, altsaa hendes Opgave netop som Moder. Jeg tror, denne Adresse var overordentlig velment, men den har fra de stedlige Kvinde-